

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร Developing English Speaking Skill through Drama Techniques

จิตติยา ศรีประเสริฐ และ รัตนา ยาวีเลิง

มหาวิทยาลัยพะเยา

jittiya@phanphit.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน - หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน หลังได้รับการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกกลางรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงขึ้น และผลจากการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

คำสำคัญ : เทคนิคการละคร , ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

Abstracts

This research aimed to enhance developing English speaking skill through English Drama Techniques. The sample of this study included 31- Mathayom six students participated in an English Speaking classroom in the first semester of academic year 2019 of Phanphittayakhom School. The samples were recruited by purposive sampling. The instruments used in this study were pretest, posttest, and questionnaire. The findings of this study found that the students improved their speaking skill and gained more confidence in speaking skills after engaged in the English speaking activities through the use of drama techniques.

Keywords : Drama Technique , English Speaking Skill

บทนำ

ในปัจจุบันผู้คนเกือบทุกภาคส่วนของโลก ได้ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลและสำคัญของโลก อีกทั้งยังเป็นภาษาที่ผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ไม่ว่าจะแต่ละประเทศจะมีภาษาประจำชาติ แต่เมื่อจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร รวมทั้งประเทศไทย ยังได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาในทุกระดับ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ และมีทักษะในการดำรงชีวิต อีกทั้งยังเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตนั้น

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจึงควรเน้นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนพร้อมอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดความน่าสนใจ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นอีกทักษะหนึ่งที่ค่อนข้างมีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่มีการใช้เสียง ภาษาและท่าทาง เพื่อบอกถึงความรู้สึกนึกคิด และถ่ายทอดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารจากผู้พูดถึงผู้ฟัง (แสงระวี ตอนแก้ว, 2558 : 146)

การพูดเป็นทักษะในการผลิตภาษาประกอบด้วยทักษะการพูดและทักษะการเขียน (productive skills) และเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้สื่อสารที่ดี การพูดคือการใช้กิริยาทางภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น Harmer (2001: 269 อ้างถึงใน ธีระศักดิ์ สีนชัย และพชรนนท์ สายัญท์เกษะ, 2559: 72) กล่าวว่าความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วไม่ใช่ความรู้ทางภาษาแต่เป็นความสามารถผลิตข้อมูลและภาษา เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมการอภิปราย จุดประสงค์ของการพูดอาจจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การชักชวนผู้คนหรือจำแนกข้อมูล

ปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ประสบในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน คือ ผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นการสอบพูดจึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร (คันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ, และชนม์ชกรณ วรรณทร์, 2016: 70-71)

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนพานพิทยาคม อ.พาน จ.เชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนบางกลุ่มไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากผู้เรียนบางคน มีอาการเขินอาย และไม่กล้าพูด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะได้มีการฝึกทักษะเพิ่มเติมจากการสอน แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนยังขาดความสนใจจากสื่อการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน จึงจำเป็นต้องหาวิธีการและแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ จากปัญหาและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของเทคนิคการละคร และได้สนใจที่ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ และสนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการกล้าแสดงออก มีโอกาสในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยการใช้บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ให้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร และการสำรวจความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละคร

วิธีวิทยาการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 339 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนพานพิทยาคม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นสถานที่ ที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 31 คน ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนพานพิทยาคม อ.พาน จ.เชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1.1. แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชุด

2.1.2 แบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร จำนวน 20 คำถาม โดยใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านครูผู้สอน ตอนที่ 2 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ตอนที่ 3 ด้านพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร และ ตอนที่ 4 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร แจ้างและชี้แจงความประสงค์พัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายให้ผู้บริหารและงานวิชาการทราบ รวมถึงชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกลงเรียนรายวิชาเพิ่มเติม จำนวน 31 คน ให้ทราบว่า จะเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากรในการทำวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมด้านการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครจำนวน 6 ครั้ง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล pre-test ก่อนดำเนินกิจกรรม และ post-test หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ pre-test และ post-test

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยทำการแจกแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร โดยใช้ Google Form จัดส่งลิงค์ผ่านช่องทางออนไลน์ในกลุ่มไลน์ส่วนตัว (Line) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างครูผู้สอนในฐานะนักวิจัยและกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนก่อน และหลังเรียน รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลจาก Google Form จัดหมวดหมู่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเตรียมข้อมูลสำหรับการแสดงผลการศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติในการวิจัยตรวจสอบความถูกต้อง

2. ผู้วิจัยสรุปผล อภิปราย โดยการใช้อย่างและการพรรณนา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation (SD)

5.2 การวิเคราะห์หาค่า t-test แบบ Dependent samples จากการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียนก่อนและหลังจัดกิจกรรม

ความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	N	X	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการเรียน	31	74.77	11.47			
				894	968256	24.60**
หลังการเรียน	31	92.23	6.40			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียน พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.47 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.40 และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ระดับ 5 คือ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 คือ ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 คือ ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 คือ ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 คือ ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับ 5		ระดับ 4		ระดับ 3		ระดับ 2		ระดับ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะทำกิจกรรมการละคร	18	72	4	16	3	12	0	0	0	0
2. ครูอธิบายวิธีการเขียนบทและการแสดงละครให้เข้าใจง่าย	13	52	7	28	5	20	0	0	0	0
3. ครูอธิบายวิธีการเขียนบทและการแสดงละครให้เข้าใจง่าย	15	60	7	28	3	12	0	0	0	0

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้ำนนาในสังคมวิถีใหม่”

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4. ครูจัดสภาพห้องเรียนและมีอุปกรณ์พร้อมในการทำกิจกรรมการละคร	15	60	7	28	3	12	0	0	0	0
--	----	----	---	----	---	----	---	---	---	---

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดข้อที่ 1 คือ ครูช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะทำกิจกรรมการละคร (ร้อยละ 72) รองลงมาคือ ข้อ 3 ครูอธิบายวิธีการเขียนบทและการแสดงละครให้เข้าใจง่าย (ร้อยละ 60) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

รายการ	ระดับ 5		ระดับ 4		ระดับ 3		ระดับ 2		ระดับ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. นักเรียนสามารถนำบทบาท บทสนทนา นำมาประยุกต์ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้	10	40	11	44	4	16	0	0	0	0
6. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร	11	44	10	40	4	16	0	0	0	0
7. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า	12	48	7	28	5	20	0	0	0	0
8. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการละคร เพื่อความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสุขในการเรียน	12	48	11	44	2	8	0	0	0	0
9. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	10	40	12	48	3	12	0	0	0	0
10. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	10	40	10	40	5	20	0	0	0	0
11. นักเรียนมีการวางแผนฝึกซ้อมเตรียมตัวอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ เตรียมตัวอย่างขั้นตอนและเป็นระบบ	10	40	11	44	4	16	0	0	0	0

จากตารางที่ 3 การสำรวจความพึงพอใจด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุด ข้อ 8 ในด้านการได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า (ร้อยละ 48) และ ข้อ 9 ในด้านการได้รับการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการละคร เพื่อความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสุขในการเรียน (ร้อยละ 48)

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้ำนนาในสังคมวิถีใหม่”

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร

รายการ	ระดับ 5		ระดับ 4		ระดับ 3		ระดับ 2		ระดับ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12. ช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา	13	52	8	32	4	16	0	0	0	0
13. ช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ	10	40	11	44	4	16	0	0	0	0
14. ช่วยให้ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	10	40	11	44	4	16	0	0	0	0
15. ช่วยให้พูดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	10	40	11	40	4	16	0	0	0	0

จากตารางที่ 4 การสำรวจความพึงพอใจด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านการช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา (ร้อยละ 52) รองลงมา คือ ด้านการช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ (ร้อยละ 40)

ตารางที่ 5 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับ 5		ระดับ 4		ระดับ 3		ระดับ 2		ระดับ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16. นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	11	44	11	44	3	12	0	0	0	0
17. นักเรียนสามารถนำเทคนิคการละครในวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	8	32	14	56	3	12	0	0	0	0
18. นักเรียนสามารถทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน	10	40	13	52	2	8	0	0	0	0
19. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	9	36	9	36	6	24	0	0	0	0
20. นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ	10	40	11	44	3	12	0	0	0	0

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจในข้อที่ 16 คือ นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ร้อยละ 44 รองลงมา ข้อที่ 18 นักเรียนสามารถทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน ร้อยละ 40 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า หลังจากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากมี

คะแนนการทดสอบหลังการเรียน (posttest) สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประไพศรี ให้อย่าง (2561) ที่พบว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีผลการคะแนนทดสอบหลังการทดสอบสูงกว่าการทดสอบก่อนการเรียน หลังจากได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นักวิจัยกล่าวว่า กิจกรรมการสื่อสารแบบบทบาทสมมติ ช่วยเพิ่มบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในการค้นคว้า ผักฝน และพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน (ประไพศรี ให้อย่าง, 2561: 1)

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาแบบสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ในระดับมากที่สุดในการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหา การอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และความพร้อมของห้องเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นาถธิชา สีทองเพี้ย (2562) ที่พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานของวิจัยของ ศันสนะ มุลทาดี ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ (2558) ที่พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนในด้านการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติอย่างเข้าใจและชัดเจนมากที่สุด โดยผู้สอนมีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ทบทวนโครงสร้างหน้าที่ทางภาษา ก่อนทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้โครงสร้างแต่ละหน้าที่ทางภาษา

การใช้เทคนิคการละครในห้องเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิดและความรู้สึก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านดังกล่าว นอกจากนี้การใช้เทคนิคการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน รู้ไม่น่าเบื่อ และมีความสุขกับการเรียน ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Iamsaard และ Kerdpol (2015) ที่พบว่า การใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า รู้สึกสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้สามารถเข้าใจบทเรียนมากขึ้น และรู้สึกไม่น่าเบื่อ เช่นเดียวกับ Alvarado (2017) ที่พบว่า การใช้เทคนิคการแสดงละครและภาพยนตร์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน และยังเสริมให้ผู้เรียนค่อยๆ ซึมซับกระบวนการเรียนรู้ภาษา เช่นเดียวกับ Mosoumi-Moghaddam (2018) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคการละครในสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้อง

เหมือนกับเจ้าของภาษา ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนจากแบบสำรวจความถึงพอใจของเรียนที่มีความพึงพอใจมากที่สุดด้านการความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประไพศรี ให้อย่าง (2561: 9) ที่พบว่า การฝึกทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้การฝึกพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนพูดได้คล่องแคล่วขึ้น พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีการออกเสียงได้ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำและสำเนียงได้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธีระศักดิ์ สีนชัย และพชรนนท์ สายัญห์เกษม. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนสอน ทีม คู่ เดียว: กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 8(2), 70-89.
- นาถธิชา สีทองเพ็ญ. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประไพศรี ให้อย่าง. (2561). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. 7(1), 1-12.
- ศันสนะ มุลทาดี ทวีศักดิ์ ชัยยศ ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 10(1), 68-83.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์.
- Alvarado, J. S. (2017). The use of theater and drama techniques to foster speaking skills in the English class. Revista De Lenguas Moernas. 26, 305-317.
- lamsaard, P. and Kerdpo, S. (2015). A study of effect of dramatic activities on improving English communicative speaking skill of grade 11th students. English Language Teaching, 8(11), 68-78.
- Masoumi-Mohaddam, S. (2018). Using drama and drama techniques to teach English Conversations to English as a foreign language learners. International Journal of Applied Linguistics English Literature. 7(6), 64-68.